

Prendre sur nous le nom de Jésus-Christ

Par Dale G. Renlund
du Collège des douze apôtres

Jézus Krisztus nevének a magunkra vétele

Dale G. Renlund elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Conférence générale d'octobre 2025

Plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons être comme lui.

En 2018, à l'université d'Utah, une chaire professorale spéciale a été créée. Elle porte le nom de « Chaire présidentielle de chirurgie cardio-thoracique du Dr Russell M. Nelson et de Dantzel W. Nelson », cardio, faisant référence au cœur et thoracique, au thorax. Elle honore le travail important du président Nelson en tant que chirurgien et le soutien qu'il a reçu de sa défunte femme, Dantzel. Cette chaire professorale a été financée par un fonds appelé à durer dans le temps. La personne sélectionnée pour une chaire de ce prestige reçoit une récompense, un complément de salaire et des fonds pour faire de la recherche.

Le premier chirurgien choisi comme titulaire de cette chaire professorale était le Dr Craig H. Selzman, un chirurgien cardiaque talentueux qui n'est pas membre de notre Église. Lors de la cérémonie d'attribution de la chaire au docteur Selzman, de nombreux invités étaient présents, notamment le président Nelson et son épouse, Wendy. Au cours de la réunion, le président Nelson a parlé avec modestie de sa carrière de pionnier dans la chirurgie.

Ensuite, le Dr Selzman a expliqué ce que l'obtention de cette chaire signifiait pour lui. Il a raconté que, quatre jours auparavant, après une longue journée en salle d'opération, il avait appris que l'un de ses patients devait retourner au bloc. Il était fatigué et déçu, sachant qu'il allait devoir passer une autre nuit à l'hôpital.

Ce soir-là, le Dr Selzman a eu une conversation avec lui-même qui a changé sa vie. Il s'est

Minél inkább azonosulunk Jézus Krisztussal és emlékezünk Őrá, annál inkább hasonlónak szeretnénk válni Őhöz.

A Utah-i Egyetemen 2018-ban létrejött egy különleges professzori cím, „Dr. Russell M. Nelson és Dantzel W. Nelson elnöki szék a szív- és mellkassebészetben” elnevezéssel. Ez Nelson elnök szívsebészként elvégzett fontos munkásságának és annak a támogatásnak az elismerése, amelyet néhai feleségétől, Dantzeltől kapott. A professzori cím díját egy olyan pénzalap fizeti, amely a tervek szerint a jövőben is fennmarad. Akit kiválasztanak erre a rangos professzori címre, az elismerést, fizetésekiegészítést, valamint kutatási támogatásokat kap.

A professzori címre elsőként kiválasztott sebész dr. Craig H. Selzman volt, egy tapasztalt szívsebész, aki nem tagja az egyháznak. Számos fontos vendég, köztük Nelson elnök és a felesége, Wendy W. Nelson nővér is jelen volt az ünnepségen, amelyen dr. Selzman megkapta ezt a professzori címet. A gyűlésen Nelson elnök szerényen mondott pár szót az úttörő sebészi pályafutásáról.

Azután dr. Selzman elmondta, mit jelent számára e professzori cím elnyerése. Felidézte, hogy négy nappal azelőtt a műtőben töltött hosszú nap után kiderült, hogy az egyik betegét újra műteni kell. Fáradt volt és csalódott, mivel tudta, hogy újra a kórházban kell maradnia éjszakára.

Aznap este dr. Selzman sorsfordító beszélgetést folytatott önmagával. Ez ötlött fel benne:

dit : « Vendredi, on va m'octroyer une chaire professorale portant le nom du Dr Nelson. Le Dr Nelson était connu comme quelqu'un qui maîtrisait ses émotions, qui traitait tout le monde avec respect et qui ne s'emportait jamais. Maintenant que mon nom va être associé au sien, je dois essayer de lui ressembler davantage. » Le Dr Selzman était déjà un chirurgien très bienveillant. Cependant, il voulait devenir encore meilleur.

Auparavant, l'équipe chirurgicale du Dr Selzman savait probablement quand il était fatigué et frustré, car cela transparaissait dans sa façon de parler et le ton de sa voix. Mais ce soir-là, au bloc opératoire, le Dr Selzman a fait un effort conscient pour être particulièrement encourageant et compréhensif envers son équipe. Il a eu l'impression que cela a fait une différence et il a décidé de continuer d'essayer de ressembler davantage au Dr Nelson.

Cinq ans plus tard, le président Nelson a fait don de ses archives professionnelles à l'université d'Utah. Des dignitaires de l'université sont venus le remercier officiellement. À cette occasion, le Dr Selzman a de nouveau pris la parole. Se référant aux initiales du président Nelson, RMN, il a dit : « Un esprit 'RMN' règne désormais au service de chirurgie cardio-thoracique de l'université d'Utah. »

Lorsqu'il fait face à des contrariétés, le Dr Selzman a expliqué : « Je fais ce que nous enseignons à nos internes, c'est-à-dire que je me concentre, je passe à autre chose et je fais de mon mieux. Cet esprit vit en nous chaque jour. Nous donnons, à chaque membre du service et à chaque nouvel interne, un badge à accrocher sur sa blouse. En bas de ce badge, on peut lire les lettres 'RMN'. L'esprit RMN est le fondement de notre formation ; nous l'enseignons à tout le monde. » Le Dr Selzman a modifié son attitude et ses aspirations antérieures, parce que son nom était dorénavant lié à celui du président Nelson.

Cette série d'événements impliquant le Dr Selzman m'a amené à me demander : « Comment ai-je changé depuis que mon nom est associé à celui de Jésus-Christ ? Ai-je adopté un esprit chrétien ? Ai-je réellement essayé de devenir meilleur et plus semblable au Christ ? »

Dans l'expérience du Dr Selzman, nous pouvons voir au moins cinq parallèles avec le processus que nous suivons pour prendre sur nous

„Pénteken átadják nekem a dr. Nelsonról elnevezett professzori címet. Ő mindig olyan valakiként volt ismert, aki kordában tartja az érzelmeit, mindenkivel tisztelettel bánt, és soha nem jön ki a sodrából. Most, hogy az övéhez fog kapcsolódní a nevem, meg kell próbálnom hasonlóbbnak lenni őhöz.” Dr. Selzman már akkor is nagyon figyelmes sebész volt. Azonban még jobbá akart válni.

Korábban a műtőscsapatának talán feltűnt volna a kimerültsége és a bosszúsága, mert esetleg előfordult, hogy érezte velük ezeket a viselkedésével és a hanghordozásával. Ám aznap éjjel a műtőben dr. Selzman gondos erőfeszítést tett arra, hogy különösen támogató és megértő legyen velük. Úgy látta, hogy ez számít, és elhatározta, hogy továbbra is megpróbál hasonlóbb lenni dr. Nelsonhoz.

Öt évvel később Nelson elnök a Utah-i Egyetemnek adományozta a tudományos iratait. Magas rangú személyek jöttek az egyetemről, hogy hivatalosan is köszönetet mondjanak Nelson elnöknek. A rendezvényen ismételten felszólalt dr. Selzman. Nelson elnök monogramjára, az RMN-re utalva azt mondta: „Van egy bizonyos RMN-szellemiség, amely mostanra áthatja a Utah-i Egyetem Szív- és Mellkassebészeti Tanszékét.”

Bosszantó helyzetekben – magyarázta dr. Selzman – „azt teszem, aminek a megtételére most már a gyakornokainkat is tanítjuk: összpontosíts, tedd magad túl rajta, és tegyél meg minden tőled telhetőt. Ez a szellemiség mindennap bennünk él. Kitűzőket osztogatunk a tanszék összes tagjának és minden egyes új gyakornoknak. A kitűző alján ott van a három betű: RMN. Az RMN-szellemiség alapvető fontosságú a képzésünkben, mindenkinek megtanítjuk.” Dr. Selzman azért javított tudatosan a korábbi hozzáállásán és törekvésein, mert a neve immár összekapcsolódott Nelson elnökével.

A dr. Selzmannal kapcsolatos eseményekkel gondolkodtattak azon, hogy miként változtam meg, amióta Jézus Krisztus nevéhez kapcsolódik a nevem. Magamévá tettem-e egyfajta krisztusi szellemiséget ennek az eredményeként? Ténylegesen megpróbáltam-e jobbá és Őhöz hasonlóbbá válni?

Legalább öt párhuzamot vonhatunk dr. Selzman tapasztalata és azon folyamat között, amely által magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét. Bár

le nom de Jésus-Christ. Ce processus commence par le baptême, mais il n'est complet que lorsque nous devenons plus purs et saints, et lui ressemblons davantage.

Le premier parallèle est l'identification. En recevant la chaire Nelson, le Dr Selzman a associé son nom à celui du président Nelson et a commencé à s'identifier à lui. Quand nous prenons sur nous le nom de Jésus-Christ, nous associons notre nom au sien. Nous nous identifions à lui. C'est avec joie que nous nous faisons appeler chrétiens. Nous reconnaissons le Sauveur et nous nous affirmons résolument comme siens.

Autre parallèle très proche de l'identification : le souvenir. Quand le Dr Selzman entre dans son bureau, son regard est attiré par le médaillon qu'il a reçu quand il a été nommé à la chaire Nelson. C'est un rappel quotidien de l'esprit « RMN ». Pour nous, c'est la Sainte-Cène qui, chaque semaine, nous aide à nous souvenir de Jésus-Christ tout au long de la semaine. Lorsque nous prenons la Sainte-Cène, nous le faisons en souvenir du prix qu'il a payé pour nous racheter. Nous faisons de nouveau alliance de nous souvenir de lui, nous reconnaissons sa grandeur et nous apprécions sa bonté. Nous reconnaissons sans cesse que ce n'est que dans et par sa grâce que nous sommes sauvés de la mort physique et spirituelle.

Nous souvenir signifie que nous suivons le conseil d'Alma, le prophète du Livre de Mormon. « Que toutes [nos] actions soient pour le Seigneur, et, en quelque lieu que [nous aillions], que ce soit dans le Seigneur ; [...] que toutes [nos] pensées soient dirigées vers le Seigneur ; [...] que les affections de [notre] cœur soient placées à jamais dans le Seigneur. » Même lorsque nous sommes affairés dans d'autres domaines, nous continuons de penser à lui, tout comme nous nous souvenons de notre nom, quel que soit ce sur quoi nous portons notre attention.

Le troisième parallèle est une des conséquences du fait de se souvenir de ce que le Sauveur a fait pour nous : c'est l'imitation. Le Dr Selzman a commencé à imiter le président Nelson et l'esprit RMN. Je crois que la conduite du président Nelson est simplement la manifestation de toute une vie de disciple de Jésus-Christ. Pour nous, plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons lui ressembler. En tant que disciples du Christ, nous devenons meilleurs quand nous nous concentrons

ez a folyamat a keresztkedéssel indul, addig nem teljes, amíg nem leszünk tisztábbak és szentebbek, és válunk még inkább hasonlóvá Őhöz.

Az első párhuzam az azonosulás. Amikor dr. Selzman elnyerte a Nelson-professzori címet, az Nelson elnök nevéhez kapcsolta az övét, és dr. Selzman elkezdett Nelson elnökkel azonosulni. Amikor magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét, az Övéhez kapcsoljuk a nevünket. Azonosulunk Ővele. Örömmel válunk ismertté keresztyénként. Elismerjük a Szabadítót, és mentegetőzés nélkül kiállunk azért, hogy az Övéihez számlálattassunk.

Az azonosuláshoz szorosan kapcsolódik egy másik párhuzam, az emlékezés. Amikor dr. Selzman bemegy az irodájába, a pillantását magára vonja a Nelson-professzori címmel járó medál. Ez a medál napról napra az RMN-szellemiségre emlékezteti őt. Nekünk a heti úrvacsoravétel segít a hét folyamán emlékezni Jézus Krisztusra. Amikor veszünk az úrvacsorából, azt az Őáltala a megváltásunkért fizetett ár emlékeztetere tesszük. Ismét szövetséget kötünk, hogy emlékezni fogunk Őrá, elismerjük az Ő nagyságát és értékeljük az Ő jóságát. Újra és újra elismerjük, hogy csakis az Ő kegyelme által és azon keresztül szabadulunk meg a testi és a lelki haláltól.

Az emlékezés azt jelenti, hogy követjük Alma prófétának a Mormon könyvében adott tanácsát. Hagyjuk, hogy minden cselekedetünk az Úrnak legyen, és ahová csak megyünk, az Úrban legyen az; hagyjuk, hogy minden gondolatunk az Úrra irányuljon, és örökre az Úrra legyenek helyezve a szívünk érzelmei. Még ha más dolgok foglalnak is le minket, folyamatosan szem előtt tartjuk Őt, ahogyan a saját nevünkre is emlékszünk, függetlenül attól, hogy mi másra összpontosítunk.

A harmadik párhuzam – az utánzás – annak a következménye, hogy emlékezünk rá, mit tett értünk a Szabadító. Dr. Selzman elkezdte utánozni Nelson elnököt és az RMN-szellemiséget. Én úgy gondolom, hogy a Nelson-elnöki szellemiség egyszerűen annak a megnyilvánulása, hogy ő egész életében Jézus Krisztus tanítványa volt. Ami minket illet, minél inkább azonosulunk Jézus Krisztussal és emlékezünk Őrá, annál inkább hasonlóvá szeretnénk válni Őhöz. Az Ő tanítványaiként sokkal inkább jó irányban változunk

sur lui, bien plus que lorsque nous nous concentrons sur nous-mêmes. Nous nous efforçons de devenir comme lui et nous cherchons à acquérir ses vertus. Nous prions ardemment afin d'être remplis de charité, l'amour pur du Christ.

En avril, le président Nelson a enseigné : « Si la charité devient une part intégrante de notre caractère, nous perdrons l'envie de rabaisser autrui. Nous cesserons de juger. Nous serons charitables envers tous les hommes, quel que soit leur milieu. Éprouver de la charité pour tous [...] est essentiel à notre progression. La charité est le fondement même d'une personnalité divine. » En parallèle de la charité, nous cherchons à cultiver [...] et développer les autres dons spirituels du Sauveur, notamment l'intégrité, la patience et la diligence.

Le fait d'imiter Jésus-Christ nous amène au quatrième parallèle : conformer notre volonté à la sienne. Nous nous joignons à lui dans son œuvre. En tant que chirurgien, le Dr Nelson était un pédagogue, un soignant et un chercheur. Le badge sur les blouses utilisées dans le service du Dr Selzman met l'accent sur ces engagements en affichant les mots enseigner, soigner et découvrir. En ce qui nous concerne, le fait de prendre sur nous le nom de Jésus-Christ implique, entre autres, que nous conformions volontairement, intentionnellement et avec enthousiasme nos buts aux siens. Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous « aimons, faisons connaître et invitons ». Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous servons nos semblables, surtout ceux qui ont été blessés, brisés ou écrasés par leurs expériences dans la condition mortelle.

Nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus Christ lorsque nous nous identifions à lui, nous nous souvenons de lui, nous l'imitons et nous nous conformons à sa volonté. Ces quatre actions mènent à un cinquième parallèle : l'habilitation. Nous accédons au pouvoir de Dieu et à ses bénédictions dans notre vie. La chaire Nelson a permis au Dr Selzman de recevoir une reconnaissance et un fonds de soutien qu'il utilise pour changer la culture de son service. Il utilise cette « dotation de pouvoir » pour aider les autres. De la même manière, quand nous prenons sur nous le nom du Sauveur, notre Père céleste nous accorde son pouvoir pour nous aider à remplir notre mission dans la condition mortelle.

akkor, amikor Őrá összpontosítunk, mint amikor önmagunkra összpontosítunk. Igyekszünk hasonlónak válni Őhöz, és törekszünk megáldani az Ő jellemvonásaival. Buzgón imádkozunk azért, hogy eltöltsön minket a jószívűség, Krisztus tiszta szeretete.

Nelson elnök áprilisi tanítását idézve: „Amikor a jószívűség a természetünk részévé válik, elveszítjük a késztetést, hogy lealacsonyítsunk másokat. Felhagyunk a mások felett való ítélkezéssel. Jószívűek leszünk minden társadalmi helyzetű ember iránt. A minden ember iránti jószívűség nélkülözhetetlen a fejlődésünkhöz. A jószívűség az isteni jellem alapja.” A jószívűség mellett a Szabadítótól érkező más lelki ajándékokra is törekszünk, ápoljuk és gyarapítjuk azokat – ilyen például a feddhetetlenség, a türelem és a szorgalom.

Jézus Krisztus utánzása elvezet minket a negyedik párhuzamhoz, az Ő céljaihoz való igazodáshoz. Csatlakozunk Hozzá az Ő munkájában. Amikor sebész volt, dr. Nelsont tanítóként, gyógyítóként és kutatóként ismerték. A dr. Selzman részlegén használt kitűző kiemeli ezeket a törekvéseket; ez áll rajta: tanítás, gyógyítás és felfedezés. A mi esetünkben Jézus Krisztus nevének a magunkra vétele magában foglalja azt, hogy készségesen, tudatosan és lelkesen az Ővéhez igazítjuk a céljainkat. Csatlakozunk Hozzá az Ő munkájában akkor, amikor szeretünk, megosztunk és meghívunk. Csatlakozunk Hozzá az Ő munkájában akkor, amikor szolgálattételben részesítünk másokat, különösen azokat, akik sérülékenyek, és akiket megsebesítettek, összetörték vagy összeűztak a földi tapasztalataik.

Azonosulás, emlékezés, utánzás és igazodás által tehát még teljesebb mértékben magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét. E négy dolog megtétele elvezet minket az ötödik párhuzamhoz, a hatalom elnyeréséhez. Hozzáfűzünk az életünkben Isten hatalmához és áldásaihoz. A Nelson-professzori cím olyan elismerést és támogatási forrásokat biztosít dr. Selzmannak, amelyet arra használ, hogy megváltoztassa a részlege kultúráját. Mások megsegítésére használja a kapott hatalmat. Hasonlóképp, amikor magunkra vesszük a Szabadító nevét, Mennyei Atyánk megáld minket az Ő hatalmával, hogy segítsen nekünk teljesíteni a küldetésünket a halandóságban.

Lorsque nous contractons des alliances supplémentaires avec Dieu, nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus-Christ. En conséquence, Dieu nous bénit en nous accordant davantage de son pouvoir. Comme le président Nelson l'a enseigné : « Chaque personne qui contracte des alliances dans les fonts baptismaux et les temples, et qui les respecte, bénéficie d'un accès plus grand au pouvoir de Jésus-Christ. [...] Le respect des alliances avec Dieu apporte en récompense le pouvoir céleste, pouvoir qui nous fortifie pour [mieux surmonter] nos épreuves, [résister à] nos tentations et [affronter] nos challenges. »

Nous devenons plus réceptifs spirituellement. Nous avons davantage de courage pour affronter des circonstances impossibles en apparence. Nous sommes davantage fortifiés dans notre détermination à suivre Jésus-Christ. Nous nous repentons et retournons à lui plus rapidement quand nous transgressons. Nous faisons mieux connaître son Évangile par son pouvoir et son autorité. Nous aidons les personnes dans le besoin sans les juger. Nous les jugeons vraiment beaucoup moins. Nous conservons le pardon de nos péchés. Nous éprouvons une paix plus grande et nous sommes plus joyeux, parce que nous pouvons nous réjouir continuellement. Sa gloire nous entourera et ses anges nous garderont.

Voici l'invitation du Sauveur : « [Venez] au Père en mon nom et [recevez] sa plénitude en temps voulu. » Je vous exhorte à le faire. Venez à notre Père céleste, Prenez sur vous le nom de Jésus-Christ. Identifiez-vous à lui. Souvenez-vous toujours de lui. Efforcez-vous de lui ressembler. Joignez-vous à lui dans son œuvre. Recevez son pouvoir et ses bénédictions dans votre vie. Gravez son nom dans votre cœur, volontairement et intentionnellement. Ainsi, vous honorez votre « position » devant Dieu et vous serez qualifiés pour que le Sauveur intercède en votre faveur. Vous deviendrez un héritier exalté dans le royaume de notre Père céleste, cohéritier du Premier-Né, notre Sauveur et Rédempteur bien-aimé.

Il vit. Je le sais de manière absolue. Il vous aime. Il a donné sa vie pour vous. Il vous supplie de venir au Père à travers lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Istennel további szövetségeket kötve még teljesebb mértékben magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét. Ebből adódóan Isten még inkább megáld bennünket az Ő hatalmával. Nelson elnök tanítását idézve: „Mindenki, aki szövetségeket köt a keresztlőmedencében és a templomban – és meg is tartja azokat –, fokozott mértékben hozzájár Jézus Krisztus hatalmához. [...] Az Istennel kötött szövetségek megtartásának a jutalma mennyei hatalom – olyan hatalom, amely megerősít minket, hogy jobban bírjuk a próbatételeinket, kísértéseinket és szívfájdalmainkat.”

Lelkileg fogékonyabbakká válunk. Több batorságunk lesz szembenézni olyan körülményekkel, amelyek képtelenségnek tűnnek. Megerősödik a Jézus Krisztus követésére irányuló eltökéltségünk. Amikor vétkezünk, gyorsabban tartunk bűnbánatot és térünk vissza Őhozzá. Jobbaválunk abban, hogy az Ő hatalmával és felhatalmazásával megosszuk az evangéliumát. Segítünk a szükségét látóknak, és közben kevésbé, sokkal kevésbé ítélkezünk. Megtartjuk a bűneink bocsánatát. Nagyobb békességet érzünk és vidámbabbak vagyunk, mert mindig örvendezhetünk. Körülöttünk lesz az Ő dicsősége, és rá leszünk bízva az Ő angyalaira.

A Szabadító így hív minket: Jöjjetek az Atyához az én nevemben, és a megfelelő időben kapjátok a teljességéből! Ennek a megtételére buzdítalak titeket. Jöjjetek Mennyei Atyánkhoz! Vegyétek magatokra Jézus Krisztus nevét! Azonosuljatok Ővele! Mindig emlékezzetek Őrá! Igyekeztek Őhozzá hasonlónak lenni! Csatlakozzatok Hozzá az Ő munkájában! Fogadjátok be az életetekbe az Ő hatalmát és áldásait! Készségesen és tudatosan vessétek a szívetekbe az Ő nevét! Ez „tisztet” ad nektek Isten előtt, és feljogosít arra, hogy a Szabadító szót emeljen értetek. Felmagasztosult örökösök lesztek a mi Mennyei Atyánk királyságában, örökös társai az Ő Elsőszülöttének, aki a mi szeretett Szabadítónk és Megváltónk.

Ő él. Én teljes mértékben tudom ezt. Ő szeret benneteket. Az életét adta értetek. Kérve kér titeket, hogy jöjjetek az Atyához Ő általa. Jézus Krisztus nevében, ámen.